

120. Janusz Ignacy Borkowski – przedsiębiorca, kolekcjoner, działacz społeczny i charytatywny, autor książek, wydawca. Urodził się w 1952 r. w Lubrańcu niedaleko Włocławka. Kolekcjonerstwem zainteresował się będąc kilkunastoletnim chłopakiem. Podobnie jak koledzy z podwórka gromadził znaczki pocztowe, widokówki, pudełka od zapalek, ozdobne butelki. Z czasem zaraził się miłością do swych małych ojczyzn: Kujaw i Redcza Krukowego. Pragnieniem Janusza Borkowskiego było ocalenie od zapomnienia unikatowego charakteru wsi kujawskiej. Dzięki wysiłkowi Kolekcjonera oraz wsparciu życzliwych ludzi udało się stworzyć w rodzinnej miejscowości muzeum, jakich mało. Z pasją odtworzono kujawską izbę mieszkalną z początku XX w., salę lekcyjną, starą aptekę, gabinet lekarski, pocztę, zakład szewski i krawiecki. W kilku pomieszczeniach Kolekcjoner zgromadził pokaźną liczbę dawnych maszyn i urządzeń rolniczych. Warto przy tym nadmienić, iż Laureat jest twórcą i właścicielem Kujawskiej Fabryki Maszyn Rolniczych „KRUKOWIAK”, jednej z wiodących firm z tej branży na polskim rynku. Prywatne Muzeum Techniki Rolniczej i Gospodarstwa Wiejskiego w Redczu Krukowym – owoc młodzięcych marzeń Janusza Borkowskiego – stale pozyskuje nowe zabytki do swej kolekcji. Pasją kolekcjonerską Laureat zaraził również swoich synów. Starszy – Seweryn wzbogacił kolekcję muzealną o zbiór zabytkowych samochodów, natomiast młodszy Radosław przekazał do muzeum ponad 150 sztuk zabytkowych jednośladów. Zamiłowanie historią regionu zaowocowało serią publikacji pod wspólną nazwą *Redecz Krukowy i Okolice – Kraina Prastara*. Do tej pory ukazało się już 40 tomów tego niezwykłego opracowania. Swoją pasją Janusz Borkowski dzieli się podczas organizowanych corocznie „*Biesiad dla Przyjaciół*”. Jest założycielem Kujawsko-Pomorskiego Stowarzyszenia Kulturalnego, członkiem wielu organizacji, w tym m.in. Business Centre Club; od 2012 r. kawalerem Orderu Odrodzenia Polski, w 2013 r. został wyróżniony Medalem Zygmunta Głogera za mecenat historyczno-kulturowy na Kujawach. Laureat jest niemalże encyklopedycznym przykładem tego, iż ciężką pracą i uporem z domieszką odrobiny szczęścia można zrealizować własne marzenia.

121. Tadeusz Kacalak – kolekcjoner sztuki ludowej, rzeźbiarz, „mieszczuch” zakochany we wsi. Laureat urodził się w 1952 r. w Kutnie i z tym miastem związany jest do dziś. Zainteresowania kolekcjonerskie ujawniły się w wieku 20-kilku lat, a w latach 80-tych niemalże zdominowały Jego życie. Interesuje się przede wszystkim nieprofesjonalną rzeźbą ludową w drewnie, którą gromadzi już od kilkudziesięciu lat (swoje pierwsze zabytki nabył od Stanisława Kopki z Dzierzbietowa). Przygoda z rzeźbą zaczęła się dość niepozornie i początkowo nic nie zapowiadało, że stanie się istotą Jego życia. A zaczęło się tak – swoje prace zaczął wystawiać w zakładzie fryzjerskim, który uruchomił po ukończonej nauce. Okazało się, iż rzeźby wzbudzały zainteresowanie, a nawet zachwyty klientów. Hobby zamieniło się w „zawód”, gdy zakład odwiedziła redaktorka miejscowej gazety, zachęcając rzeźbiarza do wystawy prac. Za jej namową wziął udział w konkursie zorganizowanym w 1975 r. przez Muzeum w Łęczycy, zdobywając wyróżnienie, a tym samym stawiając pierwsze kroki w roli artysty i kolekcjonera. Dziesięć lat później ostatecznie zrezygnował z pracy w zakładzie fryzjerskim, poświęcając się tylko rzeźbieniu i rozwijaniu kolekcji. Za swoje największe osiągnięcie Tadeusz Kacalak uważa otwartą w 1989 r., w dawnej pracowni, Galerię polskiej rzeźby ludowej. W zbiorze znajduje się ponad 1000 zabytków najwybitniejszych polskich rzeźbiarzy ludowych (Jana Krajewskiego, Bronisława Bednarza, Antoniego Barana, Bolesława Grabskiego i wielu innych) oraz ponad 300 obrazów (m.in. Ryszarda Koska, Magdaleny Razik, Nikifora Krynickiego) zaliczanych do sztuki naiwnej, prymitywnej, Art Brut. Pasja przyniosła Laureatowi wiele honorów, w tym m.in. Srebrny Krzyż Zasługi, Medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”; corocznie od 2003 r. reprezentuje Polskę na Ogólnoświatowych Targach Sztuki Ludowej w Santa Fe. Prace Tadeusza Kacalaka prezentowane były na wielu wystawach krajowych i zagranicznych.

122. Janusz Miliszkiewicz – dziennikarz i publicysta, niekwestionowany znawca tematyki kolekcjonerskiej oraz rynku antykwarycznego. Urodził się w 1954 r. w Pruszkowie. Debiutował w 1979 r. w *Kolekcjonerze Polskim* artykułem o Aleksandrze Podwapińskim, zakonniku z Niepokalanowa. Publikował w *Twoim Stylu*, *Pani*, *Playboyu*, *Spotkaniach z Zabytkami*, *Sztuce*, *Gazecie Antykwarycznej*. Od kilkunastu lat współpracuje z *Rzeczpospolitą*, prowadząc na łamach dziennika autorską rubrykę o inwestowaniu w sztukę pt. *Moja kolekcja*. Laureat jest autorem książek, w tym m.in. *Polskich gniazd rodzinnych*. Publikacja powstała w oparciu o reportaże drukowane w nowojorskim *Nowym Dzienniku*, *Spotkaniach z Zabytkami*, *Rzeczpospolitej*. W ciągu ponad 20 lat autor odwiedził kilkudziesięciu polskich kolekcjonerów i artystów, gromadząc w tym czasie niesamowite historie z ich życia. W rozdziale *Relikwie* wspomina Jerzego Dunin-Borkowskiego, jako przyjaciela *i gawędziarza doskonałego. Znancę trunków i miłośnika bogato zastawionego stołu*. Laureat otrzymał od Hetmana Kolekcjonerów w dowód sympatii paszport z imienną dedykacją, w którym od wielu lat gromadzi autografy kolekcjonerów, antykwariuszy, znawców sztuki. Kolekcjonerstwo obecne jest w życiu Janusza Miliszkiewicza od wielu lat. Swą działalnością publicystyczną położył niemałe zasługi na polu promocji wiedzy o krajowych kolekcjach i kolekcjonerach, polskich zbiorach za granicą oraz ochronie rynku sztuki przed fałszerstwami. Cytując Laureata *Budzi to wielki optymizm!*.

123. Wojciech Romuald Jędrzejewski – biznesmen, kolekcjoner. Urodził się w 1955 r. w Częstochowie. Przygoda z kolekcjonerstwem rozpoczęła się w 1993 r., gdy Laureat zaczął zbierać kartografika, listy królów polskich, dawne przedmioty użytkowe oraz współczesne malarstwo i grafikę. Jednak wkrótce skoncentrował się na kolekcjonowaniu tylko fotografii. Jak sam mówi *fotografii kolekcjonerskiej, to jest fotografii artystycznej posiadającej wszelkie znamiona dzieła sztuki*. Wynikało to po pierwsze z zainteresowania tą dziedziną już od młodości, gdy samodzielnie fotografował i wywoływał zdjęcia. Po drugie zapragnął skupić się na konkretnej płaszczyźnie, gdyż – jak mówi w jednym z wywiadów – gromadząc różne zabytki powstawał chaos i problem z eksponowaniem. Najpierw gromadził fotografie, które Go ciekawiły, które się po prostu podobały. Wraz ze zgłębianiem tajników sztuki fotografii, a także praw rządzących rynkiem, zaczął zbierać dzieła posiadające walory kolekcjonerskie (a więc takie, które podnoszą wartość zabytku, i stanowią pewnego rodzaju lokatę kapitału). Wojciech Jędrzejewski jest właścicielem pierwszej w Polsce prywatnej kolekcji fotografii wystawianej publicznie. W ciągu kilkunastu lat Kolekcjoner zgromadził ponad 1200 fotografii wielu znanych polskich i zagranicznych autorów, w tym m.in. Henri Cartier-Bressona – jednego z najwybitniejszych XX-wiecznych francuskich fotoreporterów, czy Jana Bułhaka – nestora polskiej fotografii. Zresztą autorów prac będących w posiadaniu Laureata długo by wymieniać. Kolekcję stanowią również negatywy, sprzęt fotograficzny, a także pamiątki po wybitnych artystach. Wojciech Jędrzejewski jest sponsorem i producentem wystaw w kraju i za granicą, autorem artykułów w prasie branżowej; współpracuje z galeriami sztuki.

124. Krzysztof Antoni Witkowski – biznesmen, kolekcjoner, twórca i dyrektor Muzeum Monet i Medali Jana Pawła II w Częstochowie. Urodził się w 1958 r. również w Częstochowie i z miastem tym związany jest do dzisiaj. Początki zainteresowań kolekcjonerskich sięgają tradycji rodzinnych, pielęgnowanych przez ojca Antoniego, który gromadził medale i znaczki pocztowe. Odziedziczony po ojcu zbiór stanowił zaczątek własnej kolekcji. Laureat gromadzi przede wszystkim pamiątki związane z postacią Jana Pawła II. Jak wspomina zainteresowanie postacią Karola Wojtyły zrodziło się w dniu wyboru na papieża. Rok później udało mu się spełnić jedno z marzeń – spotkać i zamienić kilka słów z Janem Pawłem II na Placu św. Piotra. Przez kilkadziesiąt lat pontyfikatu Krzysztof Witkowski zebrał kilka tysięcy numizmatów. Zabytki prezentowane są w prywatnym Muzeum Monet i Medali Jana Pawła II, zorganizowanym w 2011 r. Laureat jest organizatorem sympozjów kolekcjonerów oraz cyklu comiesięcznych spotkań „Z Janem Pawłem II ku przyszłości”. Krzysztof Witkowski udziela się także jako społecznik, organizuje wieczory kulturalno-muzyczne, festiwale piosenki dla dzieci i młodzieży, aukcje na rzecz różnych stowarzyszeń i fundacji, galerie malarstwa i grafiki. W 2011 r. został uhonorowany srebrnym medalem „Zasłużony dla kultury polskiej” oraz dwukrotnie tytułem „Mecenasa kultury”. Bakcyłem kolekcjonerstwa stara się zarażać innych, w tym również najmłodszych, przekonując, że może to być ciekawa alternatywa dla coraz bardziej konsumpcyjnego życia. Laureat jest człowiekiem o wszechstronnych zainteresowaniach, uwielbia podróże, jest miłośnikiem muzyki, poświęca się pracy zawodowej, lecz jak sam mówi *W życiu najważniejsza jest miłość, a później pasje, którym można się oddać do końca. I zawsze trzeba wierzyć w to, co się robi. Nawet, gdy pomysły są najbardziej szalone.*